

מסורת הש"ם

הנחות הב"ח

תוספות

• 83

האיש מקדש פרק שני קידושין

¹⁶ אינה לשכירות אלא בסוף ומר סבר ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ואיבעית אם לא מוחלט קילא ומן כן מלווה יפהנו כי. וככל' ע' מקדש רבנן קונה כולם הכל נטה לילך תקלתך דילך מן דילך קומקו לנומה וקהל מר ר' כתם טעמל מסות ליסנה ומקרש במלוא אינה מקדשת ודבא באומן קונה בשבח כל' קמיפלני מר סבר ע' אומן קונה בשבח כל' וואי בעית אימא דכ' ע' אין אומן קונה בשבח כל' ויישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ומקדש במלוא אינה מקדשת והכא באמאי עסקין' ביןן שהוספף לה ע' נופך משלו דמר סבר מלוחה ופרוטה ר' דעתיה אפרותה ומיר סבר דעתיה אמלוחה ובפלוגתא דהנני תנאי דתניא בשכר שאעשה עמק מקדשת ר' נתן אומר בשכר שאעשה עמק אינה מקדשת וכל שכן בשכר שעשית עמק רב' יהודה הנשיא אומר באמת אמרו בין' בשכר שעשית בין' בשכר שאעשה עמק אינה מקדשת ובין' ר' דעתיה אמלוחה ומיר סבר דעתיה עפיקותה מתגנ' יתרחקשי לי בכום וה שילין ונמצאו שכירות בין' רבי נתן לר' יהודה הנשיא איכא בגין'ו של דבר של דבר ונמצא של יין ברידר וה ש כל כסף ונמצא של זהב של זהב ונמצא של כסף על מנת שאני עשיר ונמצא עני עני ונמצא עשיר אינה מקדשת ר' ש אומר אם הטעעה לשבח מקדשת: גמ' ה' ר' יתרחקשי לי בכום וה תני חדא בו וכמה שבתוכו ותניא איזיך בו ולא במה שבתוכו וחניא איזיך במאה שבתוכו ולא בו ולא קשיא: הא במיא הא בחמרא הא בצירה: אם הטעעה לשבח הרוי זו מקדשת: ולית לה לר' ש' חמיין ונמצא חומיין ונמצא אין שניהם יכולין לחזור בהם אלמא איכא דיניה לאלה ¹⁷ בחלא ואיכא דיניה לה בחמרא הכא נמי איכא ניחא לה בכפסא ולא ניחא לה דרכבא אמר רב שמי בר איש אשכחיה לאבי דיתובי וקמסבר לה לבירה הכא במאי עסקין' בין' שאמור לשלהו הליוני ר' יונ של כסף ורק וקורש לי איש פלונית וולך והלה של זהב מר סבר קפדא ומיר סבר מורה מקום הוא לו אי הבי יתרחקשי ל' יתרחקשי לו מיבעי לה הטעעה לשבח הטעוון לשבח מיבעי לה נמצא מעיקרא נמי זהב הוה אלא אמר רבא ¹⁸ אין וואי שבחרובה חרנגנא ומנו ר' חייא בר אבין הכא במאי עסקין' בין' שאומרה היה לשלהזה צא ו_kbבל ל' קדושי מפלוני שאמור לי יתרחקשי ל' דינר של זהב מר סבר קפדא ומיר סבר ר' קא ציר בבליה ¹⁹ אמר רב' ע' ר' ושרב' ג' מקום הוא לו ר' ש הא דאמרן רש' ג' ר' נתן

יכונן

יעשה אלל על השם.
אית' ודרש צהרא ציר של דינם, ומאי נמען. דהה בעי' קרא הבוי, יער בבלאתה. דורך פסנין, ואמר לשלוח הוה פלונית בקדותה לי בהה. ואו קפרא הבוי אוו שלחו אלה לאלו כללה קדרושון של כף, אבל אם הא עצמה קבלה קורשיה הויאיל ואמר לה בה הואר לקדותה** ועוד שטח אונת השם מהנה את שודא פגעה אורה שבדרכם שלבב אלין דבריהם. והלחתה תמיין קפרא הבוי קם לעיה לי' שפנין בשונה.